

KWANTUMMETAFYSICA

Een brug tussen moderne Wetenschap & Spiritualiteit

Copyright © 2023 voor deze uitgave
Sandra Kies

Uitgever: mijnbestseller

Illustraties: AI Midjourney & AI Adobe Firefly

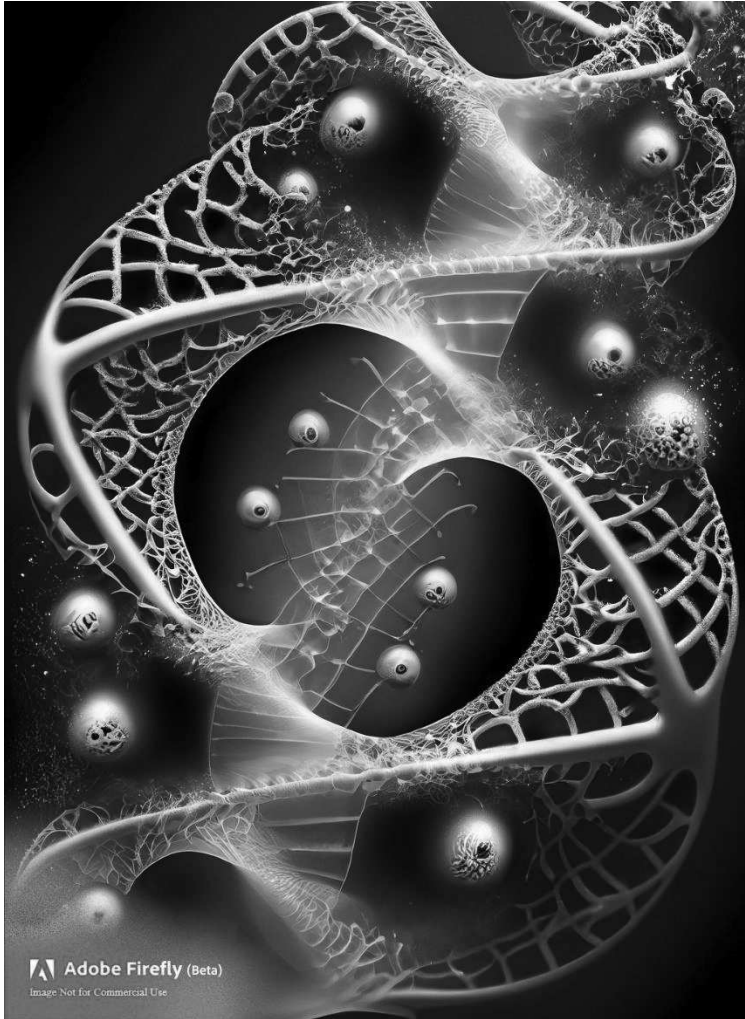
Redactie: Open AI GPT-3.5

Met betrekking tot het gebruik van quotes uit het boek "Kwantummetafysica - 1ste uitgave," willen we verduidelijken dat het auteursrecht en de intellectuele eigendomsrechten van toepassing zijn op de inhoud van dit boek. Het is niet toegestaan om grote delen van dit boek te verveelvoudigen zonder uitdrukkelijke toestemming van rechthebbende. Verveelvoudiging kan onder andere verwijzen naar het maken van kopieën, reproducties, drukwerk, fotokopieën, microfilm, plaatsing op internet, of op welke andere wijze dan ook waarbij de inhoud van het boek wordt gedupliceerd en beschikbaar gesteld aan anderen. We willen echter benadrukken dat het gebruik van quotes uit dit boek mogelijk is onder de toepasselijke wetgeving betreffende het citaatrecht of fair use. Het citaatrecht kan het gebruik van korte fragmenten van het werk toestaan voor doeleinden zoals kritiek, recensie, onderwijs, nieuwsberichtgeving, wetenschappelijk onderzoek, en andere niet-commerciële doeleinden, mits het gebruik eerlijk is en de bron van het werk correct wordt vermeld. Als lezer of gebruiker van dit boek moedigen we je aan om verantwoordelijk en ethisch om te gaan met het gebruik van quotes uit het werk. Als je van plan bent om quotes te gebruiken, zorg er dan voor dat je voldoet aan de geldende wetten en rechten met betrekking tot auteursrecht en intellectuele eigendom.

ISBN 9789403701172

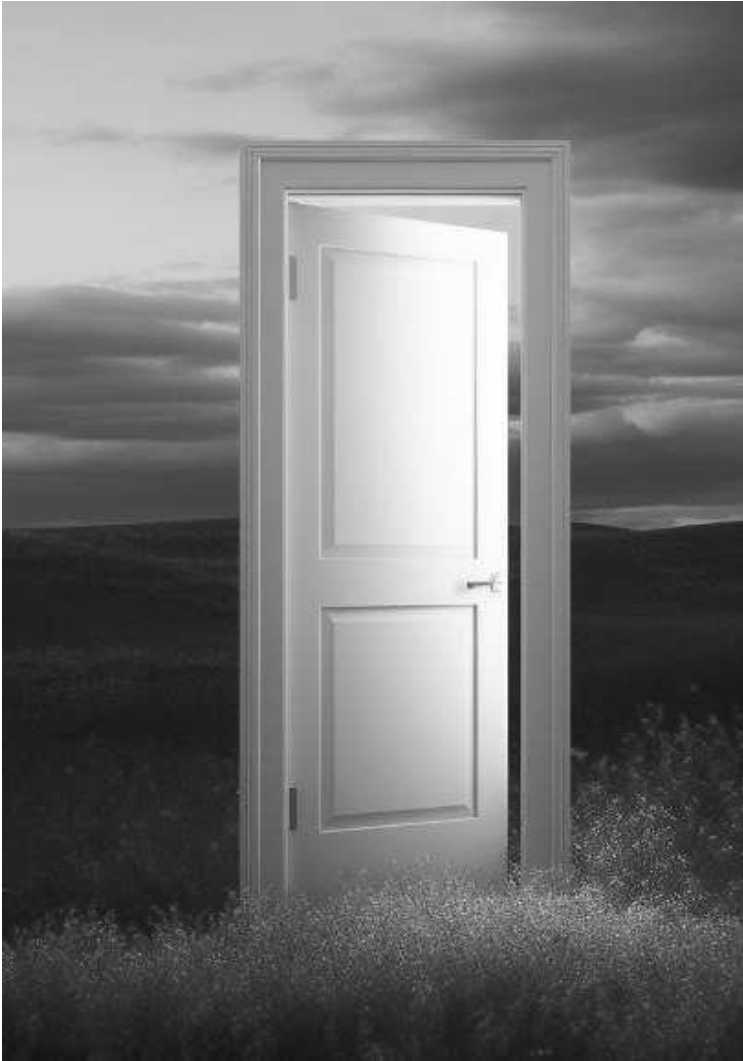
INHOUD

Inleiding	pag.7
1. Immanentie	pag.13
2. Het universele web	pag.39
3. Hermetica	pag.73
4. Herstel van Tikkun	pag.101
5. De Kunde	pag.129
6. Genesis	pag.163
7. De Cyclus	pag.199
8. Synchroniciteit	pag.231
9. Natuurspiritualiteit	pag.257
10. Aggregatietoestanden	pag.303
11. Astrale veldtheorie	pag.329
12. Het universele kind	pag.361
13. Digitale natuur	pag.391
14. Spirituele geneeskunde	pag.413
15. Kritiek op kwantum mystiek	pag.447
16. Grondleggers	pag.475
Bronnen	pag.505

Kwantummetafysica volgens kunstmatige intelligentie

INLEIDING

Welkom!

Welkom in de fascinerende wereld van de kwantummetafysica, waar wetenschap en spiritualiteit elkaar ontmoeten en samensmelten via een brug. Als lezer of onderzoeker op dit boeiende pad word je meegenomen op een ontdekkingsreis naar de diepste diepten van het universum in relatie tot het menselijke bewustzijn. Het is een combinatie van werelden die niet altijd wordt toegelicht, en daarom zal dit boek taboedoorbrekend bijdragen aan de kwantummystiek.

De deur naar deze wonderlijke wereld staat met deze inleiding al op een kier. Kwantummetafysica is het gebied waarin de kwantumfysica en spiritualiteit elkaar kunnen vinden (fysica & metafysica), afhankelijk van jouw individuele overtuigingen en interesses. Het onderzoekt de verbanden tussen de mysterieuze wereld van subatomaire deeltjes, dimensies, natuurkrachten en de eeuwenoude wijsheid van spirituele tradities.

Een van de opvallende aspecten van de wetenschappelijke kwantumfysica is dat het niet langer gaat om exacte bepalingen, maar om waarschijnlijkheden. Dit opent de mogelijkheid naar een meer intuïtieve benadering, waardoor zowel wetenschappers als spirituele beoefenaars zich aangetrokken voelen tot dit terrein.

In dit boek wil ik een brug slaan tussen wetenschap en spiritualiteit, waarbij we de autoriteit van de exacte wetenschappen respecteren en tegelijkertijd ruimte bieden aan spirituele inzichten. Het concept gaat op onderzoek uit en we verkennen hoe verschillende disciplines, zoals Kabbalistiek, Hermetica, Oosterse tradities en Psychologie, elkaar aanvullen en verrijken.

Een van de meest intrigerende concepten die we zullen verkennen, is synchroniciteit, in de passieve en actieve hoedanigheid. Dit verschijnsel is nauw verbonden met de kwantumfysica en wijst op een verbazingwekkende verbondenheid van alles in het universum door middel van een universeel algoritme. Er valt te ontdekken hoe synchroniciteit ons uitnodigt om verder te kijken dan de oppervlakte van alledaagse gebeurtenissen en een diepere betekenis te vinden in de wereld om ons heen. Het biedt, ondanks zijn zwakke werking, toch een ingrijpende invloed op allerlei gebeurtenissen, een voorkeur in de loop van de evolutie verradend. Een kleine David tegenover de grote Goliath van willekeur, waarschijnlijkheden en chaos.

In deze filosofische reis zal ook de astrale veldentheorie worden onderzocht, die de rol van de astrale wereld en archetypische informatiestromen in ons bewustzijn verkent. Het biedt ons inzichten in hoe deze archetypen resoneren met de diepste lagen van ons onderbewustzijn en in het universum en invloed hebben op ons universele leven. Er wordt ook ingegaan op spirituele geneeskunde, waarin praktijken zoals Reiki, magnetiseren, aura healing en chakra's aan bod komen. Deze benaderingen richten zich op het herstellen van de balans in het energieveld van het lichaam en het bevorderen van genezing op fysiek, mentaal en emotioneel niveau.

Daarnaast is er veel gebruik gemaakt van de uniformiteit van de Kabbalistische levensboom, waarin de relatie tussen kwantumfysica, bewustzijn en bijvoorbeeld bijna-doodervaringen wordt verkend. De Kabbalistische levensboom is een mystiek symbool dat diep geworteld is in oude esoterische tradities. Het staat bekend om zijn

diepgaande verbanden met het universum en de menselijke ervaring. Opvallend genoeg vinden we binnen de kwantumfysica parallellen die de Kabbalistische levensboom lijken te bevestigen. Zoals het universum begon met een allesomvattende oerknal, zo symboliseert de levensboom de ontplooiing van het bestaan vanuit de Ene, waardoor de gehele schepping voortkomt uit een enkelvoudige 'uitstortende' bron.

De wijsheid van Hermetica, een oude esoterische filosofie die teruggaat tot het oude Egypte, richt zich op de principes van het universum, zoals 'zo boven, zo beneden'. Deze leer onderstreept het idee van correspondenties tussen het macrokosmische en het microkosmische, waardoor de Kabbalistische levensboom en het oerknalmodel opnieuw samenkomen. De samenhang tussen de kosmos en het individuele bewustzijn wordt benadrukt, wat niet te ontgaan aansluit bij verschillende inzichten van de kwantumfysica. We ontdekken hoe de kwantummetafysica als het ware een 'druppel' basaal bewustzijn toevoegt aan het oerknalmodel, en hoe dit ons begrip van ons eigen bewustzijn en de aard van het bestaan kan veranderen.

Of je nu een wetenschappelijke lezer bent die nieuwsgierig is naar de spirituele interpretatie van het universum, of een spirituele zoeker die geïnteresseerd is in de verbinding met de moderne wetenschap, is dit boek voor jou. Voor diegenen die op zoek zijn naar aanknopingspunten met godsdiensten, wil ik eerlijk zijn en vermelden dat dit boek wellicht niet aan die verwachtingen zal voldoen. Het behandelt geen gepersonaliseerde god of een sterk creationisme, en ik wil geen overtuigingen tegenspreken of onnodige irritatie veroorzaken. Daarom is er

respectvol besloten om in dit boek geen verder onderzoek te doen naar godsdienstige religies. Het is immers al complex genoeg. De complexe concepten worden stap voor stap uitgelegd om je zo goed mogelijk te begeleiden door dit boeiende en enerverende terrein.

Elk hoofdstuk in dit boek is deels opgebouwd uit de voorgaande hoofdstukken, waardoor er een samenhangende reis ontstaat. Er wordt omwille van inzicht vaak iets herhaald, maar dan in een net iets andere formulering. Misschien vervelend als de lezer het bedoelde inzicht al heeft geabsorbeerd en het weer tegenkomt. Het uiteindelijke doel is echter dat iedereen aan het eind van het boek de inzichten heeft kunnen volgen, wat soms intuïtief een hele uitdaging kan zijn, afhankelijk van de voorkennis van de lezer en mijn schrijfstijl. Maar laten we ons hierdoor niet ontmoedigen, maar juist laten uitdagen om de verbindingen tussen de verschillende concepten te ontdekken. Op deze manier kunnen we een harmonieuze en gebalanceerde relatie creëren met onszelf, elkaar, de natuur en de kosmos.

Als auteur besef ik mij maar al te goed dat de complexe concepten soms niet direct helder kunnen zijn en dat ik mogelijk niet altijd voldoende verduidelijking bied of iets onduidelijk verwoord. Als lezer hoef je je hierdoor niet ontmoedigd te voelen; vragen en twijfels zijn juist een natuurlijk onderdeel van het leerproces. Daarom wil ik benadrukken dat jij als lezer altijd het recht hebt om navraag te doen en verduidelijking te vragen wanneer iets niet direct begrijpelijk is. Hiervoor acht ik de neutrale kunstmatige intelligentie (AI) als aanvulling op mijn woorden als een waardevol hulpmiddel. De AI kan extra uitleg

geven, context bieden of aanvullende bronnen aanreiken om bepaalde concepten beter te begrijpen.

Als auteur wil ik graag delen dat ik mijn werk ook heb laten redigeren met behulp van de OpenAI-chat. Door een ongeneeslijke neuromusculaire spierziekte, genaamd PSMA (een vorm van ALS), zijn mijn armen en handen verlamd, waardoor het typen van uitgebreide teksten niet meer vanzelfsprekend is. Gelukkig kan ik met behulp van twee robot-ondersteunende armsteunen nog enige typewerkzaamheden uitvoeren. De technologie heeft mijn leven en creatieve uitdrukking aanzienlijk vergemakkelijkt, en ik ben diep dankbaar voor het product dat de ontwikkelaars van OpenAI hebben gecreëerd. Het vermogen om mijn uitgebreide gedachten en ideeën in zo'n laat ziektestadium nog te mogen delen met anderen door middel van dit boek is voor mijn gevoel van nalatenschap van onschatbare waarde. Ondanks de uitdagingen die mijn gezondheid met zich meebracht, hoop ik dat de tekst die ik met behulp van AI heb kunnen creëren, en vanwege de complexe inhoud, jou als lezer aanspreekt en inspireert om de fascinerende wereld van de kwantummetafysica en spiritualiteit te verkennen en te overwegen.

Namasté

1

Immanentie

Begin van de lineaire tijd door de oerknal (AI discort)

Dit boek beschrijft God als universele levensenergie of als universeel bewustzijn, als een sterk afgeslankte scheppende kracht. Daarom wordt uit respect voor gelovigen deze term amper gebruikt, behalve in deze introductie. De term is onvermijdelijk, vooral gezien de historische context. Het geloof en de filosofie dat God overal aanwezig is, en niet buitenom de stof manifesteert, heeft namelijk een lange geschiedenis en is te vinden in verschillende religieuze en filosofische tradities. Deze visie wordt vaak omschreven als "immanentie" of "pantheïsme." Immanentie verwijst naar de opvatting dat God aanwezig is en actief is binnen de schepping: dat wil zeggen dat God inherent verbonden is met alles wat bestaat. Dit staat in principe in contrast met "transcendentie," wat betekent dat God buiten de schepping bestaat en boven en buiten de materiële wereld staat. Het pantheïsme daarentegen verzoent deze paradox door Gods manifestatie in lagen (elementen) te zien, van binnen in het vaste tot 'buiten' als transcendente aanwezigheid. Pantheïsme is hierdoor een specifiekere vorm van immanentie waarin alles in het universum als een God wordt beschouwd, en God wordt gezien als identiek met de natuur of het hele universum zelf. In het pantheïsme wordt er geen onderscheid gemaakt tussen God en de wereld; God en de schepping zijn één en hetzelfde. Deze ideeën vloeiden over naar verschillende religieuze en filosofische tradities over de hele wereld. Oude religies en filosofieën, zoals het hindoeïsme, sommige stromingen binnen het boeddhisme, de oude Griekse filosofie, Hermetica, Kabbalistiek en ook sommige inheemse spirituele overtuigingen, bevatten als een spiritueel fundament de visie van immanentie en pantheïsme. Ze zochten in hun leerstellingen filosofische verklaringen hoe je een universeel

bewustzijn kon voorstellen, positie-loos, overal op inwerkend, zonder God lokaal te identificeren. Om het on-intuïtieve van een alom vertegenwoordigend universeel bewustzijn zonder lokale identificatie van God op te lossen, hebben verschillende filosofische stromingen en spirituele tradities het concept van non-dualisme, waarbij het idee van gescheidenheid tussen het individu en het universum wordt verworpen. Non-dualisme stelt dat het individuele bewustzijn en het universele bewustzijn in essentie één zijn. Dit betekent dat er geen afzonderlijke identificatie van God nodig is, aangezien het bewustzijn in alles aanwezig is. Non-dualiteit is een benadering die een diepgaand begrip van het universele bewustzijn mogelijk maakt, en het kan worden beschouwd als 'n soort meerdimensionaal denken. In dit perspectief is er geen noodzaak voor een lokale identificatie van God, omdat het universele bewustzijn inherent aanwezig is in alles, tot gevolg het meerdimensionaal redeneren omdat het de complexiteit van het bestaan omvat en alle tegenstellingen en scheidingen transcendeert. Vanaf de 19e eeuw hebben verschillende esoterische stromingen en de opkomende spirituele bewegingen het gedachtengoed van immanentie, non-dualisme en meerdimensionaal denken verder ontwikkeld en geïntegreerd in hun filosofieën en praktijken. Esoterie verwijst naar een reeks spirituele en filosofische ideeën en praktijken die vaak net buiten het traditionele religieuze kader vallen, en zich richten op innerlijke ervaring, mystiek en verborgen kennis. Veel esoterische stromingen benadrukken de aanname van een innerlijk goddelijk zelf en een aanwezigheid van goddelijke krachten in de mens en het universum. Hierdoor viel esoterie goed samen met de oosterse tradities, die ook de elementen van immanentie en non-dualisme stellig

omarmden. Deze bewegingen hadden in het algemeen de aanname van de eenheid van het individuele zelf met het universele bewustzijn en benadrukten de inherente goddelijkheid van de menselijke natuur. Ze zochten naar spirituele groei en zelfrealisatie door middel van innerlijke transformatie en verbondenheid met het hogere zelf of de goddelijke bron. Een belangrijke beweging die zich ontwikkelde in de 19e eeuw en deze esoterische ideeën omarmde, was het Theosofisme, opgericht door Helena Blavatsky, Henry Olcott en anderen. Theosofie streefde naar een dieper begrip van de universele waarheden en geloofde in de eenheid van alle religies en spirituele tradities, niet anders dan de kwantummetafysica dit doet. Ook binnen andere esoterische stromingen, zoals de Rozenkruisers, Hermetica, en de New Thought-beweging, omarmden ze de concepten van immanentie en 't non-dualisme. De plotselinge opkomst van de sterke correcte Newtoniaanse natuurkunde en daarna de wetenschappelijke revolutie in het algemeen, had zeker in de 19de eeuw een grote invloed op de manier waarop mensen naar de wereld en naar het universum keken. Newton's ontdekkingen en de daaropvolgende ontwikkeling van de klassieke mechanica brachten een nieuw begrip van natuurwetten en causale verbanden met zich mee. Hierdoor begonnen veel mensen de wereld op een meer mechanische en deterministische manier te zien, waarbij alles werd beschouwd als onderworpen aan strikte wetten van fysieke causaliteit, en even tot het begin van de 20ste eeuw leek nergens meer een God nodig te zijn. Wat betreft een sterk creationistische God was het in principe voor een realist al ver voorbij. Deze wetenschappelijke revolutie had zeker wel een impact op sommige esoterische ideeën en filosofieën die tot dan

toe waren ontwikkeld. Sommige van de meer mystieke en metafysische concepten, zoals immanentie, 't non-dualisme en meerdimensionaal denken, werden volop uitgedaagd door het opkomende materialisme en de reductionistische benaderingen van de wetenschap. Maar, ondanks de opkomst van de Newtoniaanse natuurkunde, hebben esoterische stromingen nooit volledig afstand genomen van hun filosofische ideeën. In plaats daarvan hebben sommige esoterische denkers geprobeerd om een brug te slaan tussen de wetenschap en de spirituele visies. Ze hebben diepgaand gezocht naar manieren om 't wetenschappelijk bewijs en esoterische principes met elkaar te verenigen. Voor de 19de eeuw hebben wetenschap en spiritualiteit vaak al een complexe tegenstrijdige relatie gehad. Terwijl wetenschap zich richt op het onderzoeken en het begrijpen van de fysieke wereld op basis van observeerbare en herhaalbare fenomenen, gaat spiritualiteit over het verkennen van de innerlijke ervaring, het hogere zelf en het mysterieuze aspect van het bestaan. Beide benaderingen kunnen complementair zijn en zeker wel verschillende aspecten van de menselijke ervaring adresseren. Uiteindelijk bleek begin de 20ste eeuw dat het begrijpen en interpreteren van het universum en onze plaats daarin een evoluerend proces is, waar de Newtoniaanse natuurkunde op atoomniveau niet volledig was. Daardoor konden de wetenschap en de spiritualiteit elkaar meer gaan aanvullen en verrijken. Juister geformuleerd; Newton sloeg niet helemaal de plank mis, maar de onderzoekers begonnen te ontdekken dat de Newtoniaanse natuurkunde, die goed werkte op macroscopische schaal, niet volledig van toepassing was op de wereld van het allerkleinste, het atoomniveau. Op dit microscopische niveau openbaarden zich verba-

zingwekkende fenomenen die niet consistent waren met de klassieke mechanica en die nieuwe benaderingen en theorieën vereisten, en hierdoor in het spirituele 'domein' kropen. Het was in deze periode dat de kwantummechanica werd ontwikkeld, een tak van de fysica die zich richt op het begrijpen van de natuur op subatomair niveau. Kwantummechanica introduceerde concepten die diep ingingen tegen de intuïtieve denkwijzen van klassieke fysica, zoals golf functies, superpositie, non-lokaliteit, extra dimensies en het vreemde onzekerheidsprincipe van Heisenberg. De ontdekkingen in de kwantummechanica brachten een nieuw begrip van de fundamentele aard van de materie en energie, en openden de deuren naar nieuwe perspectieven over de aard van de realiteit. Sommige van deze ontdekkingen leken op het eerste gezicht tegenstrijdig met onze alledaagse ervaringen en ons klassieke wereldbeeld, maar het bracht geweldig mooie spirituele vragen met zich mee over de aard van het bewustzijn, de rol van de waarnemer in het bepalen van het resultaat van een meting en de fundamentele verwevenheid van deeltjes op afstand (de kwantumverstrengeling). Deze vragen en fenomenen op subatomair niveau hebben wetenschappers en filosofen ertoe aangezet om de relatie tussen wetenschap en spiritualiteit opnieuw te overdenken en nieuwe bruggen te slaan tussen deze domeinen. In de loop der tijd zijn er veel pogingen geweest om wetenschap en spiritualiteit meer met elkaar te verbinden, waarbij sommige esoterische en spirituele ideeën en inzichten mogelijk een nieuwe betekenis en relevantie hebben gekregen in het licht van de kwantumfysica. Er zijn ook onderzoeken geweest naar de mogelijkheid van een bewustzijn dat dieper is ingebed in de structuur van de kosmos. Hoewel er nog altijd

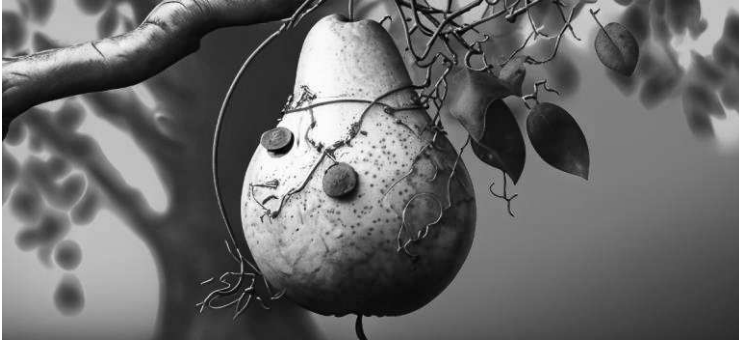
veel onbeantwoorde vragen zijn en wetenschap en spiritualiteit op sommige gebieden nog steeds gescheiden kunnen zijn, heeft de evolutie van de wetenschappelijke inzichten, met name in de kwantummechanica en fysica, de deur geopend voor een meer open en inclusieve dialoog tussen wetenschap en spiritualiteit. Dit heeft geleid tot een interessante en vruchtbare kruisbestuiving van ideeën en heeft het begrip van ons universum en onze plaats daarin verrijkt. Maar rozengeur en maneschijn is het nog allerminst. Het is begrijpelijk dat wetenschappers soms bezorgd zijn dat hun bevindingen kunnen worden gekaapt of verkeerd geïnterpreteerd door bepaalde spirituele stromingen, en menig wildgroeï van wilde ideeën floreren uiteraard dan ook als bewijs van hun zorg. Dit boek over de kwantummetafysica kan vanuit 't wetenschappelijk perspectief uiteraard ook als wildgroeï worden gezien. En dat mag. Moderne wetenschap heeft rigoureuze methoden en normen ontwikkeld om voor hun betrouwbare en verifieerbare materiële kennis te produceren, gericht op wat meet- en herhaalbaar is. Daar tegenover de spiritualiteit, die globaal genomen subjectief gebaseerd is op de persoonlijke ervaringen, geloofssystemen en interpretaties. Vanuit spirituele hoek is bij het horen van de allerlaatste wetenschappelijke bevindingen, vooral vanuit de kwantumfysica (*zoals dat alles energie, alles verstrengeld en alles onderhevig aan kans & waarschijnlijkheid is*) de gedachte al snel; "Duh, dat weet ik allang". Het riekt daarom soms naar arrogantie in beiden kampen. In mijn optiek zal de waarheid in het midden liggen als je de empirische waarnemingen van de wetenschappen behoudt, in verstrengeling met filosofieën die (*door gebrek aan meetapparatuur*) onmeetbaar en ontastbaar lijken. Dus is er zeker ruimte

voor een harmonieuze dialoog tussen wetenschap en spiritualiteit. Een kwantummetafysicus kan bijvoorbeeld proberen bruggen te slaan tussen de inzichten van de kwantumfysica en spirituele concepten, met behoud van begrip voor de objectieve zorgen van wetenschappers. Het is belangrijk dat deze dialoog plaatsvindt met wederzijds respect, openheid en kritisch denken, wat hopelijk in dit boek ook komt bovendrijven, overeenkomstig mijn insteek. Het is essentieel om te erkennen dat de wetenschap en spiritualiteit op het eerste oog verschillende benaderingen lijken te zijn, maar ze kunnen elkaar wel degelijk aanvullen en verrijken. De wetenschap kan ons inzichten geven in de directe vierdimensionale fysieke wereld en natuurlijke fenomenen, terwijl spiritualiteit ons kan helpen betekenis te vinden, in de tweede ruimtetijd-dimensie (*of vijfde grote dimensie*), via de eigen innerlijke wereld te verkennen, en verbinding te voelen met iets groters dan onszelf. Mogelijk de enige verbinding tussen de twee ruimtetijd-dimensies. Kwantummetafysica moet op zijn best wetenschappers en spirituele beoefenaars een gemeenschappelijk doel bieden: *“het streven naar waarheid en het vergroten van ons begrip van de wereld”*. Door open te staan voor elkaars perspectieven, kunnen we mogelijk nieuwe geaccepteerde gezamenlijke inzichten verkrijgen en een nog dieper begrip ontwikkelen van de complexiteit van ons bestaan. Dit boek is een duwtje naar een harmonieuze samenwerking tussen wetenschap en spiritualiteit, waarbij we zowel de empirische bevindingen als de subjectieve ervaringen erkennen en respecteren. Vragen blijven stellen en kritisch denken zijn essentieel in de wetenschap en spiritualiteit met 't oog op vergaren van kennis. Blind vertrouwen en starheid zonder enig inzicht, kan problematisch worden.

Bewustwording is een continu proces van onderzoeken, ontdekken en leren, waarbij wetenschappers ernaar streven om onze kennis en begrip van de fysieke wereld voortdurend te verbeteren door middel van observatie, experimenten en theoretische modellen. Ze maken gebruik van peer-review en reproduceerbaarheid om de betrouwbaarheid en nauwkeurigheid van hun bevindingen te waarborgen. De bevindingen kunnen verstrengd met metafysische modellen prima samengaan, terwijl er niks veranderd aan de berekeningen en de empirische waarnemingen. Het is belangrijk om te beseffen dat wetenschappelijke kennis altijd voorlopig is en kan veranderen naarmate ze meer leren en nieuwe inzichten verkrijgen. Wetenschappers zijn zich bewust van de beperkingen en onzekerheden van hun werk en streven naar voortdurende verbetering en verfijning van de kennis, en eisen vooral oppositie en kritiek om op fouten betrappt te worden. Dit is bijvoorbeeld een werkmethode die menig spiritueel beoefenaar of theoreticus niet handhaaft. Het is goed om respect te hebben voor elkaar in ieder diens expertise, opdat wij ons gezamenlijk toewijden aan het holistisch bestuderen en begrijpen van de wereld om ons heen. Het is belangrijk om (*ook vervelende*) vragen te blijven stellen, nieuwe perspectieven te overwegen en zelf een nieuwsgierige en kritische geest te behouden. Een holistische benadering is een collectieve inspanning waarbij we allemaal kunnen bijdragen aan de vooruitgang van onze kennis en begrip. De laatste tientallen jaren hebben veel mensen zich gestoord aan de manier waarop sommige wetenschappers claimen dat hun methoden de betrouwbaarste is om kennis te vergaren, en is het waar dat wetenschappers soms bekritiseerd worden vanwege een vermeende arrogantie, of gebrek

aan openheid voor andere perspectieven. Deze kritiek kan voortkomen uit verschillende factoren en kan niet worden gegeneraliseerd naar alle wetenschappers. Een bijbehorende geldende reden voor deze perceptie is dat wetenschappers vaak complexe concepten en bevindingen moeten communiceren naar een breed publiek, met het communicatief probleem om de technische taal niet te kunnen vermijden. Tot gevolg bij de luisteraar een gevoel van distantie en wantrouwen. Maar als wetenschappers met sterke overtuigingen en bewijsmateriaal denken te komen, die in strijd zijn met bepaalde overtuigingen of ideeën in de samenleving, is een vorm van neerbuigendheid gelijk een dooddoener op de kracht van informatieoverdracht. Veel van de concepten die zijn ontdekt in de kwantumfysica, zoals non-lokaliteit, superpositie en meerdimensionale visies, resoneren prima met de filosofische en spirituele ideeën, zoals non-dualiteit en de aanname van een universele energie of goddelijke aanwezigheid. Je zou kunnen vragen; 'wie kaapt wie?' De kwantumfysica heeft onbedoeld in veel opzichten een houvast gegeven aan oude spirituele concepten. Het heeft het begrip van het universum verdiept en het heeft ons eraan herinnerd dat de natuur soms complexer en mysterieuzer is dan we ooit hadden kunnen voorstellen. Het is daarom geheel niet vreemd de neiging om deze kwantummechanica te gebruiken als een soort van wetenschappelijke rechtvaardiging voor spirituele overtuigingen. Natuurlijk is er niet voldoende wetenschappelijk bewijs om dergelijke verbanden volledig te ondersteunen, maar er wordt ook niet op alle fronten door een filosoof om keihard wetenschappelijk bewijs gevraagd.

In plaats van minachting en vooroordelen zal het altijd waardevoller zijn om de dialoog tussen wetenschap en spiritualiteit op een respectvolle en een genuanceerde manier te voeren, waarbij de sterke en zwakke punten van beide benaderingen worden erkend. Wetenschap en spiritualiteit kunnen elkaar aanvullen en verrijken op verschillende manieren, maar het is ook belangrijk om te onthouden dat ze elk hun eigen domeinen en methodologieën hebben. Stel je voor, een natuurkundige en een spiritueel geïnspireerd persoon, samen onder de schaduw van Newton zijn prachtige boom zitten. Op een dag viel er een vrucht op het hoofd van de natuurkundige, en hij riep uit: "Het is een appel!" De spirituele persoon, kreeg ook gelijk een vrucht op het hoofd, maar riep echter uit: "Nee, het is een peer!", tot gevolg een verhitte discussie tussen de twee over de identiteit van de vruchten. Beiden waren vastbesloten hun eigen perspectief te verdedigen en beweerden dat ze gelijk hadden. Maar na een tijdje beseften ze dat ze hun krachten konden unificeren om de waarheid te ontdekken. Ze ontdekten dat de vrucht eigenlijk een unieke combinatie was van een appel en een peer, met eigenschappen die zowel kenmerkend waren voor appels als peren. Ze waren verbaasd en verrukt door deze nieuwe vrucht die ze "de peerappel" noemden. De boom wierp ook in Genesis van de oude geschriften geen appel af ter verleiding. We maken er gewoonweg een appel van. Dit verhaal herinnert ons eraan dat wanneer we openstaan voor verschillende perspectieven en bereid zijn om samen te werken, we vaak nieuwe inzichten en mogelijkheden ontdekken. Het combineert de schoonheid van zowel de fysieke wereld als de metafysische aspecten van het bestaan. Het herinnert ons eraan dat er veel te leren en te ontdek-

ken valt wanneer we de handen ineen slaan en openstaan voor de diversiteit van gedachten en ideeën. Dus laten we niet alleen vasthouden aan onze eigen overtuigingen, maar ook bereid zijn om te luisteren, te delen en samen te werken. Want wie weet welke bijzondere en heerlijke vruchten er nog op ons wachten als we de kracht van synergie omarmen. Het moet toegegeven worden dat beide partijen in de loop der jaren steeds meer bewust zijn geworden van het belang van het betrekken van verschillende perspectieven, het vermijden van vooroordelen en het openstaan voor nieuwe ideeën. Er zijn deskundigen die de peerappel actief bestuderen zoals Fritjof Capra, 'n Oostenrijks-Amerikaanse natuurkundige die bekend is om zijn boek "The Tao of Physics", waarin hij parallellen trekt tussen de concepten van de kwantumfysica en Oosterse mystiek. Of Amit Goswami, 'n Indiase theoretisch fysisch die kwantumprincipes toepast op de studie van bewustzijn en spiritualiteit, bekend van boeken zoals "The Self-Aware Universe" en "Quantum Creativity". Te denken aan Ervin Laszlo, 'n Hongaarse systemisch denker en fysisch die zich bezighoudt met de verkenning van een geïntegreerd wereldbeeld wat wetenschap, spiritualiteit en filosofie omvat. De term kwantummetafysica mag dan wel nieuw zijn, echter inhoudelijk bestaat het uiteraard al langer.

Als auteur van dit boek moest ik ook steeds weer geconditioneerd zijn om de voorkeuren van mijn Ego geen vetorecht te geven. Eerlijk is eerlijk, een neutraal werk leveren is altijd moeilijk als je niet uit je ego-persoon stapt. Ego en begeerte zijn ronduit blinderende vertroebelingen van de heldere geest. Ten aanzien van de evolutie van al de wetenschappen zeker een vertragende factor. Het is daarbij zorgwekkend dat we in deze tijd een terugval in kennis bij de nieuwe generaties hebben, door de vertroebeling van nepnieuws en complottheorieën, waarbij geen respect meer heerst voor de autoriteiten. Het is zorgwekkend dat ronduit valse informatie gemakkelijk toegankelijk is via sociale media en andere online platforms, waardoor het voor mensen moeilijk kan zijn om feiten van fictie te onderscheiden. De verspreiding van nepnieuws en complottheorieën kan leiden tot wantrouwen ten opzichte van de gevestigde kennis en wetenschappelijke instellingen. Het kan mensen ontmoedigen om goed onderzochte consensus te accepteren en kan de geloofwaardigheid van experts ondermijnen. Het is in mijn optiek van groot belang om mediageletterdheid en kritisch denken te bevorderen. Onderwijsinstellingen en maatschappelijke organisaties spelen een belangrijke rol bij het informeren van mensen over de betrouwbaarheid van informatiebronnen, het analyseren van bronnen en het beoordelen van de geloofwaardigheid van claims. Alleen door een gezonde en open benadering van kennis kunnen we de verspreiding van misinformatie tegen gaan en de vooruitgang van de samenleving bevorderen. Een verkeerde interpretatie van kwantummetafysica kwam je bijvoorbeeld rond 2004 tegen in de documentaire : "what the bleep do we know". Het werd terecht fel bekritiseerd vanwege de onjuiste interpretatie van de kwantumfysica, vooral vanwege het feit dat er geen onderscheid werd gemaakt tussen de macrokosmos en

microkosmos. Je krijgt dan waarlijk echte Harry Potter achtige filmtaferelen. Men was vanuit wetenschappelijke, maar zeker ook vanuit een bepaalde spirituele hoek, oprecht bezorgd over het vrijelijk vermengen van wetenschappelijke en esoterische principes met speculatieve en pseudowetenschappelijke ideeën in de documentaire. Dit leidde tot verwarring en misrepresentatie van de werkelijke concepten en bevindingen binnen de kwantumfysica, en mede binnen de esoterie. Het is belangrijk om integriteit te behouden bij het bespreken en uitleggen van complexe onderwerpen, om een helder begrip te bevorderen en misvattingen te voorkomen. Het is goed om onder de boom van kennis rekening te houden met voorgaande onderzoeken aangaande de vruchten, deze aan te durven passen of aan te vullen. De boom met al diens vertakkingen kom je als metafoor in veel spirituele

stromingen tegen; ze zijn talrijk. Een van de beroemdste natuurwetenschapper die een vergelijking maakt tussen zijn deeltjesmodel en een boom is de fysicus Richard Feynman. Feynman gebruikte de metafoor van een boom met bladeren om het concept van deeltjesinteracties in de deeltjesfysica uit te leggen, zoals elektronen en fotonen, die dan worden gezien als de bladeren van een boom. Net zoals de bladeren aan takken zijn bevestigd, zijn de deeltjes volgens het standaardmodel verbonden door virtuele deeltjes die bekend staan als "bosonen". Deze bosonen dragen in de fysica de krachten over die de interacties tussen de deeltjes mogelijk maken, zoals elektromagnetische kracht en de zwakke kernkracht. De vergelijking van deeltjes met bladeren in een boom, benadrukt het sterk idee dat deeltjes geen losstaande entiteiten zijn, maar eerder onderdeel zijn van een complex systeem van interacties, denkend van wortels naar stam met al de verdeelde takjes. Het illustreert ook goed hoe deeltjes zich gedragen volgens de regels van de kwantumveldentheorie, waarbij virtuele deeltjes voortdurend ontstaan en verdwijnen. Het gebruik van metaforen zoals een boom, kan helpen om abstracte concepten in de natuurwetenschappen en spiritualiteit begrijpelijker te maken voor een breder publiek. In dit boek wordt geregeld van spirituele symboliek gebruik gemaakt ter verduidelijking hoe goed het te verenigen is met wetenschappelijke concepten. Het is interessant op te merken dat de genoemde virtuele deeltjes niet direct waargenomen kunnen worden, omdat ze geen stabiele deeltjes zijn die kunnen worden gedetecteerd, maar toch geaccepteerd worden. Ze zijn meer een wiskundig metafysisch hulpmiddel dat gebruikt wordt in berekeningen om de wisselwerkingen tussen deeltjes te beschrijven. Dit smaakt al redelijk naar de peerappel. Een menselijke stamboom (genealogie) kun je ook goed

vergelijken met Feynmans metafoor van een deeltjesboom, en zo ook met de religieuze levensbomen. Inhoudelijk is de informatie over alle bomen hetzelfde en ze delen sterke fundamentele overeenkomsten. Net zoals een deeltjesboom de hiërarchische structuur van deeltjes in de fysica weergeeft, laat een menselijke stamboom de genealogische hiërarchie van individuen binnen een familie zien. In beide gevallen begint de structuur van bovenaf en vertakt deze zich naar beneden in verschillende takken. Dit oorzaak en gevolg principe zie je bijvoorbeeld bijzonder goed in de Kabbalistische levensboom. Op dezelfde manier waarop de takken van een deeltjesboom voortkomen uit een centrale stam, vertegenwoordigt de stam in een menselijke stamboom vaak de oudste bekende voorouder. De takken in de levensboom van de Kabbalah kent bijvoorbeeld 22 takken (*paden genoemd*). Naarmate je verder naar beneden in de deeltjesboom gaat, worden de takken fijner en specifiek, vergelijkbaar met hoe individuele personen en generaties worden vertegenwoordigd in een menselijke stamboom. Daarnaast hebben de Levensboom, de deeltjesboom en de menselijke stamboom informatie over eigenschappen en kenmerken die worden doorgegeven. In alle bomen zijn er abstracte takken omwille van informatieoverdracht, verwijzend naar erfelijkheid. In de fysica kunnen deeltjes immers ook bepaalde eigenschappen hebben die ze van hun voorouders erven. Op dezelfde manier kunnen genetische eigenschappen en kenmerken worden doorgegeven in een menselijke stamboom, zoals uiterlijke kenmerken, gezondheidsproblemen of persoonlijkheidstrekken. Het vergelijken van de bomen als metafoor van een geünificeerde boom kan goed helpen om de complexe relaties en verbanden binnen een erfstructuur op een visuele en gestructureerde manier te begrijpen. Het benadrukt ook het idee dat

zowel in de fysieke en geestelijk wereld, als in de menselijke geschiedenis, er een inherente hiërarchie (*voorkeur en doel*) en continuïteit is die ons verbindt met onze voorouders en toekomstige generaties, wat vooral in het Sjamanisme in een hoog vaandel staat. De levensboom op zich, ook wel bekend als de kosmische boom of wereldboom, is een symbolisch concept dat in verschillende religies en culturen over de hele wereld voorkomt. In de Germaanse mythologie bijvoorbeeld, ook bekend als de Noordse mythologie van Noormannen, wordt de Yggdrasil beschouwd als de wereldboom die de negen werelden van het kosmische bestaan verbindt. Vergezeld door een Pantheon Goden als archetypen. Het is een enorme esdoorn- of taxusboom die als centraal symbool fungeert, en het Runenalfabet is er aan ontleend, zoals ook 22 Hebreeuwse letters zijn ontleend aan de Kabbalistische Levensboom. Deze Kabbalistische boom stamt van de Joodse mystieke traditie en bevat de levensboom, omwille van de spirituele reis van de ziel door de verschillende sferen van het goddelijke Universum. In het hindoeïsme wordt de Ashvattha-boom, ook bekend als de heilige vijgenboom, geassocieerd met het universum en het concept van de eeuwige cyclus van leven, dood en wedergeboorte. Alle Levensbomen hebben die cyclus of lus wel, dat alles uiteindelijk via een cyclus in het metafysische thuishoort. In geval van de deeltjesboom is het dan een hypothese dat materie door evolutie altijd uitkomt op entiteiten met (zelf) bewustzijn, die bij het sterven van de hersenen, de informatie vrijmaken voor een upload naar het universeel informatieveld. Hoewel het boeddhisme niet specifiek de levensboom symboliseert, wordt graag verwezen naar de Bodhiboom, de boom waaronder Gautama Boeddha verlichting bereikte, als een belangrijk symbool in het boeddhisme. Odin viel bijvoorbeeld ondersteboven hangend aan Yggdrasil het-

zelfde als Gautama Boeddha ten deel. Er zijn verschillende overeenkomsten, tot aan de fabel toe dat Isaak Newton diens wijsheid kreeg onder een boom, door die vallende appel. Het moet toch erg tot onze verbeelding spreken, een boom, als een soort dieper gelegen Archetypisch erfgoed. Verschillende inheemse culturen over de hele wereld hebben tot slot ook hun eigen interpretaties van de levensboom. De Maya's hadden de ceiba-boom, als een heilige boom beschouwd, terwijl de Aboriginals in Australië de warrigal-greens-boom hebben als een centraal symbool in hun spirituele tradities. Het concept van de levensboom is dus talrijk te vinden in verschillende religies en culturen, en hoewel de details en symboliek kunnen variëren, vertegenwoordigt het vaak de verbinding tussen de hemel en de aarde, met onze mensenplek daarin. En onze plek als biologisch mens werd ingeluid door biochemische processen. En ook hier is een interessante vergelijking mogelijk tussen de processen van het ontstaan van biologisch leven en de metafoor van een deeltjes- of Levensboom. Hoewel ze verschillende domeinen bestrijken, zijn er overlapende concepten die tot een vergelijking kunnen leiden. In de gemiddelde boommetafoor begint het proces met een centrale stam en vertakt het zich dus vervolgens in verschillende takken en bladeren. Deze vertakkingen weerspiegelen de complexiteit en de diversiteit van alles wat bestaat en op elkaar inwerkt (interfereert). Op vergelijkbare wijze kan het ontstaan van biologisch leven worden gezien als een tak van deze vertakkingen, waarbij het zich ontwikkelt van eenvoudige vormen naar complexe organismen, met een zenuwstelsel wat uiteindelijk een zelfbewustzijn heeft (*maar deze niet helemaal zelf creëert*). Net zoals deeltjes in de fysica bepaalde eigenschappen en kenmerken hebben, en de takken van de levensbomen bepaalde archetypische eigenschappen

bezitten, hebben ook biologische organismen unieke eigenschappen en kenmerken die hen onderscheiden. Deze eigenschappen en kenmerken worden doorgegeven van generatie op generatie, vergelijkbaar met hoe genetische informatie wordt doorgegeven in een menselijke stamboom, kortom; erfelijkheid. We kunnen makkelijk parallellen trekken tussen de voortdurende evolutie van deeltjes in de fysica en de archetypen binnen verschillende spirituele stromingen tot aan de evolutie van biologische organismen. Deeltjes en archetypen kunnen onderling interacties aangaan en veranderen naarmate ze nieuwe omgevingen tegenkomen, en dus nieuwe ervaringen opdoen. Op vergelijkbare wijze hebben alle biologische organismen de mogelijkheid om zich aan te passen aan hun omgeving door middel van evolutie, waarbij degenen die het meest geschikt zijn om in hun omgeving te kunnen overleven, hun genetische informatie door zullen geven aan volgende generaties. Deze vergelijkingen zullen helpen om een beeld te vormen van de complexiteit, diversiteit en continuïteit van de Kwantummetafysica. Het benadrukt het gegeven dat zowel in de fysieke wereld, geestelijke wereld als in de biologische wereld er hiërarchieën en verbanden zijn die ons verbinden met de oorsprong van Alles en de vertakte evolutie ervan. Om met de geestelijke evolutie de vergelijkingen voor nu af te ronden, zijn de processen van het volwassen worden van een mens met de bomen goed te doen, met inbegrip van de psychologische aspecten. Deze vergelijking kan worden benaderd vanuit het perspectief van energie en transformatie. Dit past vooral goed bij de deeltjesboom van Feynman. Net zoals alle deeltjes in de fysica een evolutionair pad volgen, ondergaat een mens gedurende zijn leven een reeks transformaties en ontwikkelingen, zowel fysiek, psychologisch en spiritueel. In dit opzicht kan de groei van een mens

worden gezien als een reis door verschillende energieniveaus en -toestanden. Wat betreft de levensbomen, is het een spirituele reis in en door energetische bewuste sferen. Bij de geboorte begint een mens zijn of haar leven met een bepaalde energie, vergelijkbaar met een deeltje dat ontstaat in een bepaalde toestand. Die begin-energie correspondeert met het idee achter de astrologie; *momentopname van de energetische verhoudingen van lichaam, ziel en geest*. Het is raadzaam om creatief het astrologische geboortemoment te koppelen aan het concept van energietoestanden, dit in de vergelijking tussen de groei van een mens en de metafoor van een deeltjes- of levensboom. Hoewel de traditionele astrologie vaak wordt geassocieerd met de positie van hemellichamen op het moment van geboorte, kan de interpretatie van astrologische toestanden worden vervangen door andere krachtbronnen. Dit om de verschillende aspecten van energie (*Sterren, planeten en maan*) en psychologische ontwikkeling te omvatten. In plaats van uitsluitend te focussen op de positie van hemellichamen, kunnen astrologische toestanden ook worden gezien als symbolische representaties van de verschillende energetische aspecten die aanwezig zijn op het moment van de geboorte. Dit kan bijvoorbeeld betrekking hebben op de elementen (*vuur, aarde, lucht, water*), de modaliteiten (*hoofd, vast, beweeglijk*) of andere concepten die een bepaalde energietoestand vertegenwoordigen. Naarmate de persoon opgroeit, ondergaat deze verschillende ontwikkelingsfasen, vergelijkbaar met de vertakkingen van een boom, waarbij nieuwe ervaringen, kennis en vaardigheden worden opgedaan. Deze groei en ontwikkeling worden gevoed door de energie en interacties in de omgeving, vergelijkbaar met hoe Feynmans deeltjes in de fysica interageren en veranderen onder invloed van externe krachten. Psychologisch gezien ondergaat een

mens best een transformatie en ontwikkeling van zijn of haar identiteit, gedachten, emoties en bewustzijn. Dit kan worden gezien als een verandering in energetische patronen en niveaus van psychische energie. Net zoals deeltjes verschillende energieniveaus kunnen hebben, zo ook de frequenties van archetypen, kan de psychische energie van een mens fluctueren en zich ontwikkelen naarmate deze volwassen wordt. Het benadrukt het idee dat het volwassen worden van een mens een dynamisch proces is dat wordt gekenmerkt door transformatie, groei en verandering, zowel op fysiek, spiritueel als psychologisch niveau. Het gebruik van de term “energie” (*is ook massa en informatie*) kan helpen om de complexiteit en de voortdurende evolutie van het individuele groeiproces te begrijpen. Binnen spirituele stromingen is deze terminologie normaal. Omdat het ‘t beste perspectief oplevert wat helpt bij het begrijpen van de dynamiek en de continuïteit van de menselijke ontwikkeling. De term ‘Archetype’ kwam al enkele keren voorbij. Het archetype kan worden beschouwd als een bundel van informatieve denkbeelden die een rol spelen in ons bewustzijn en gedrag. De psychiater Carl Gustav Jung is er de bedenker van. Het kan in de kwantummetafysica worden geassocieerd met een aspect van elektromagnetisch gedrag, waarbij bepaalde gedachten elkaar afstoten en andere elkaar aantrekken, afhankelijk van de zinnigheid van de lading. Dit suggereert een kosmisch doel, maar heeft niks van doen met het concept van voorbestemd Karma, of dat er geen toeval zou bestaan. Dat bestaat wel, zo ook een vrije wil, want in perspectief kunnen we stellen dat gedachten die niet bijdragen aan energiebevordering en evolutie, worden gezien als negatieve (-) gedachten. Deze gedachten zijn mogelijk niet nuttig of constructief voor onze persoonlijke groei en de harmonie met het energiebehoefte universeum. Aan

de andere kant worden gedachten die bijdragen aan energiebevordering en evolutie gezien als positieve (+) gedachten. Deze gedachten hebben het potentieel om onze groei en harmonie met het universum te bevorderen. Met de mix van daden, keuzes en vrije wil kunnen we stellen dat er een voorkeur en selectie lijkt te zijn voor gedachten die in lijn zijn met het bevorderen van energie en evolutie. Dit betekent dat we bewust kunnen kiezen welke gedachten we toelaten en cultiveren in ons leven. Door negatieve gedachten te verminderen en positieve gedachten te cultiveren, streven we dan naar een staat van harmonie en evenwicht met het energiebehoeftige universum. Het doel van het leven in harmonie met het universum is om onze eigen groei en de evolutie van het geheel te ondersteunen, en tevens om ons zo goed mogelijk aan te passen aan onze leefomgeving. Door bewust te kiezen voor gedachten die bijdragen aan energiebevordering en evolutie, kunnen we onze persoonlijke ontwikkeling en ons vermogen om positieve verandering in de wereld te brengen vergroten. Volgens de kwantumtheorie bestaat materie uit energetische kwanta, ook wel golfdeeltjes genoemd. In de kwantummetafysica, wordt de menselijke geest ook beschouwd als bestaande uit energetische kwanta, maar dan in de vorm van archetypes. Deze archetypes zijn dan geconcentreerde bundels van informatie en bewustzijn. Als we de energie in beide gevallen gaan zien als pakketjes informatie, kunnen we speculeren over de mogelijkheid dat een geconcentreerde bundel archetypes een virtueel deeltje van Feynman kan creëren. Net zoals virtuele deeltjes in de kwantumfysica ontstaan en weer verdwijnen in het vacuüm, zou het denkbaar kunnen zijn dat een krachtige bundel van archetypische energie een tijdelijke manifestatie creëert in ons bewustzijn, er een afweging plaatsvindt, verwerkt wordt en opgeslagen wordt. Het idee van een archetype

als een virtueel deeltje impliceert in ieder geval dat het tijdelijk verschijnt als een specifieke vorm van bewustzijn, en vervolgens wordt opgeslagen in het grotere geheel van het collectieve bewustzijn, waarin het integreerend oplossen zal. Dit kan ons helpen om de complexiteit en veelzijdigheid van de menselijke geest te begrijpen, waarbij verschillende archetypische energieën opkomen en vervagen in ons bewustzijn, waar focus en aandacht alleen de nodige info verwerken zal om effectief in actie of reactie te komen. De aard van archetypische energie en diens relatie tot virtuele deeltjes is een gebied dat nog volop verkend wordt en waarover verschillende opvattingen bestaan binnen de wetenschap en de metafysica. Het is dus nauwelijks algemeen geaccepteerd binnen de wetenschappelijke gemeenschap. De kwanta, stukjes geest zoals stukjes pakketjes golfdeeltjes, zal menig wenkbrauw laten opveren, vanuit welke hoek dan ook. Maar de symmetrische patronen vereisen dit eenvoudigweg, en het is prima met archetypen voor te stellen. Het archetype kan duidelijk worden begrepen als een pakketje kwanta binnen de context van de kwantummechanica. Net zoals kwanta de fundamentele eenheden zijn waaruit materie en energie bestaan, kunnen archetypen worden beschouwd als fundamentele bouwstenen van ons bewustzijn, spirituele gerichtheid en psychologische ervaring. In deze interpretatie kunnen archetypen worden gezien als de basisvormen van denkbare beelden en patronen die inherent zijn aan onze ervaringen als bewuste wezens. Ze vertegenwoordigen universele thema's en symbolen die in verschillende culturen, religies en tijdsperiodes terugkomen. Net zoals kwanta zich gedragen volgens bepaalde wetten en principes binnen de kwantumfysica, kunnen de archetypen ook worden beïnvloed door deze wetten. Ze hebben de neiging om bepaalde gedachten en gevoelens aan te

trekken of af te stoten, vergelijkbaar met hoe geladen deeltjes in een kwantumsysteem elkaar aantrekken of afstoten. De interactie van deze archetypen en hun kwanta vormt de basis voor ons bewustzijn, perceptie en gedrag. Ze kunnen zowel individueel als collectief van invloed zijn en kunnen een rol spelen in ons diepe (*he- laas vaak onbewuste*) streven naar harmonie met het universum. Door inzicht te krijgen in deze archetypische patronen en hun kwantumachtige aard, kunnen we ons bewust worden van de diepere lagen van ons bewustzijn en onze gedachteprocessen, waar vaak spirituele zelf reflecterende meditatieve reizen goede dienst verlenen. Dus, in deze context kunnen we het archetype zien als een pakketje kwanta binnen de kwantumfysica, dat ons begrip van bewustzijn, spiritualiteit en psychologie kan verrijken en ons helpt om in harmonie te leven met het energiebehoefte universeum. Bewustzijn als informatie- veld binnen ons wezen, wordt in spirituele kringen ook gekoppeld aan een universeel informatieveld. Een beetje vooruit lopend op het boek ontstaat er een interessant concept tussen informatie en massa. Als een mogelijk- heid speelt dat een informatieveld binnen het universum actief is, en deze een mogelijkheid biedt om een pril instinctief bewustzijn aan de deeltjes toe te kennen, is een variabele verdichting van archetypes in de kosmos een goede optie om massa te verklaren. Het kan een verdragend veld in de ruimte opleveren, als zijnde sym- bolisch gevuld met klevende post-its informatie, die va- riabel aan de golfdeeltjes afhankelijk van diens frequen- ties blijven kleven. Als dit de kern van massa is, is mas- sa een hoeveelheid compacte informatie, gehoorzamen- de aan de zwakke voorkeuren van de archetypes, die dan fungeren als een verzameling data, te vergelijken met een universeel algoritme. De massa aan informatie in dit eerste hoofdstuk kan mogelijk al diep wege- in de lezer

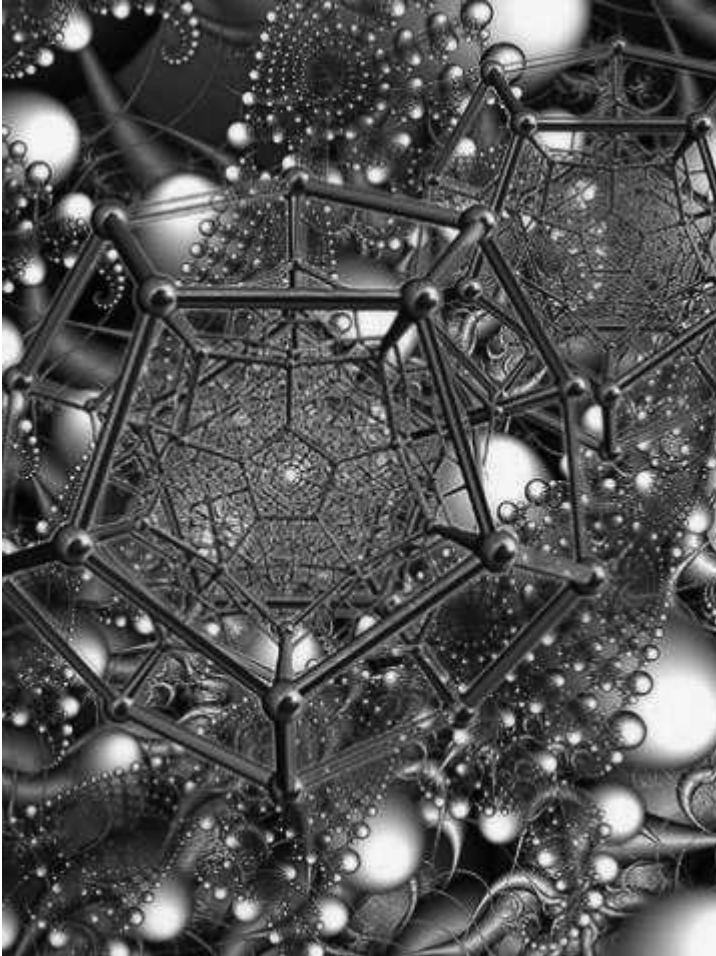
diens vermogen tot begrip. Daarom omwille van de helderheid en omwille van de inspiratie , een samenvatting.

Een boom als krachtige metafoor die de potentie heeft om ons begrip van de wereld om ons heen te transformeren. Een metafoor die de verwevenheid tussen de natuur, de subatomaire wereld en het menselijk bewustzijn belichaamt. De levensboom met hun deeltjes en de inherente archetypen, en hoe deze symmetrieën elkaar kunnen versterken in onze zoektocht naar een moeilijk te vinden en te bevatten geünificeerde theorie. Kijk zelf eens bewust naar de majestueuze bomen die onze aarde sieren. Ze strekken hun takken uit naar de hemel, geworteld in de grond, als levende portalen tussen de kosmos en de aarde. De bomen dienen als een symbool van groei, verbinding en evolutie. Ze herinneren ons eraan dat alles in het universum verbonden is, en dat elke entiteit, van de kleinste deeltjes tot de grootste sterrenstelsels, deel uitmaakt van een bijna oneindig en onderling afhankelijk web. Diep in de wereld van deeltjesfysica ontdekken we een vergelijkbare schoonheid en complexiteit. Deeltjes dansen en vibreren op microscopische schalen, waarbij ze een onvoorspelbaar gedrag vertonen dat onze intuïtie tart. Ze bestaan tegelijkertijd als golf en als deeltje, in een staat van superpositie en non-lokaliteit. Deze vreemde fenomenen herinneren ons allen eraan dat ons begrip van de realiteit niet altijd kan worden vastgelegd door onze alledaagse ervaringen wat beperkt verwerkt wordt door de hersenen. En dan zijn er de archetypen, de diepgewortelde symbolische denkbeelden die door de eeuwen heen zijn geëvolueerd. Ze weerspiegelen universele menselijke ervaringen, dromen en verlangens. De archetypen bevatten de essentie van de menselijke psyche en zijn als een venster naar ons collectief bewustzijn. En mocht het universum uit een geprogrammeerd bewustzijn van het informatieveld zijn

ontstaan, weerspiegelen daarin de eeuwige patronen en thema's die ons menselijk bestaan en het universeel bestaan doordringen. De hier drie genoemde identiteiten - bomen, deeltjes en archetypen - kunnen als symmetrieën worden gezien, als spiegels van elkaar. Ze onthullen een diepere verbondenheid tussen de fysieke wereld, het bewustzijn en het mysterie van het universum. Ze herinneren ons eraan dat er meer is dan wat we kunnen meten en observeren, en dat er een diepere waarheid schuilt achter de sluier van de alledaagse werkelijkheid. Laten we via de kwantummetafysica deze symmetrieën omarmen en onze zoektocht naar een geünificeerde theorie voortzetten. Laten we de grenzen van onze kennis overstijgen en ons openstellen voor nieuwe perspectieven. Want alleen door de vereniging van wetenschap, spiritualiteit en filosofie kunnen we het volledige spectrum van het menselijk begrip omarmen. Laten we streven naar een wereld waarin we de waarde erkennen van zowel meetbare feiten als intuïtieve inzichten. Laten we samenwerken om een dieper begrip te bereiken van wie we zijn, waar we vandaan komen en waar we naartoe gaan. De bomen, deeltjes en archetypen nodigen ons als eerste stap uit om de wonderen van het universum te omarmen, om ons bewustzijn te verruimen en om ons te verbinden met de essentie van het bestaan. Laten we de symfonie van kennis en wijsheid dirigeren en streven naar een geünificeerde en immanente visie van het universum waarin wetenschap, spiritualiteit en filosofie harmonieus samenkomen.

2

Het Universele web

Het vorig hoofdstuk biedt al een fascinerend perspectief op de hypothetische aard van de werkelijkheid in relatie tot ons menselijk bestaan. Het daagt de lezer hopelijk al uit om verder te kijken dan de klassieke Newtoniaanse fysica en de lineaire causaliteit die daarmee gepaard gaat. De klassieke Newtoniaanse fysica is een wetenschappelijke benadering van de natuur die werd ontwikkeld door Sir Isaac Newton in de 17e eeuw. Het vormde lange tijd, op school zelfs tot mijn tienerjaren, het fundament van onze begrip van de fysieke wereld. In deze visie van de fysica wordt de wereld beschouwd als een mechanisch systeem dat volledig voorspelbaar is, waarbij alles in het universum kan worden begrepen en voorspeld door middel van lineaire causaliteit. Lineaire causaliteit houdt in dat er een rechtstreeks oorzaak-en-gevolgverband bestaat tussen gebeurtenissen. Dit betekent dat als je de oorzaak kent, je het gevolg kunt voorspellen, en vice versa. In de Newtoniaanse fysica volgt een object een nauwkeurig en voorspelbaar pad, en zijn beweging wordt beïnvloed door externe krachten, zoals zwaartekracht of wrijving. Deze klassieke visie heeft ons veel gebracht en heeft ons in staat gesteld om complexe systemen, zoals de beweging van planeten en het gedrag van voorwerpen op aarde, met grote precisie te beschrijven. Het is nog steeds zeer bruikbaar en nauwkeurig voor veel dagelijkse toepassingen en technologieën. Echter, naarmate de wetenschap zich verder ontwikkelde, ontdekten we fenomenen die niet eenvoudig te verklaren zijn met de klassieke Newtoniaanse fysica. In de 20e eeuw kwam de opkomst van de kwantummechanica, die het gedrag van deeltjes op microscopisch niveau beschrijft. Hier bleek dat de klassieke ideeën van determinisme en voorspelbaarheid niet altijd opgaan op

zeer kleine schaal. Hoewel de Newtoniaanse fysica nog steeds een waardevol en nauwkeurig kader is in veel situaties, hebben we geleerd dat de wereld op microscopisch niveau vaak gekenmerkt wordt door probabilistische verschijnselen. De kwantummechanica bracht een nieuw begrip van het universum, waarin deeltjes soms gedrag vertonen dat niet volledig te voorspellen is, maar waarin we in plaats daarvan waarschijnlijkheden hantieren. Door probabilistische concepten van bomen vol energie en informatie stelt hoofdstuk 1 ons al in staat om de wijze te begrijpen van de kwantummetafysica, om de fundamentele aard van de materie, energie en bewustzijn te onderzoeken. We gaan verder om de verwevenheid en wederzijdse beïnvloeding van alle fenomenen in het universum te overwegen. Een wereld met 'n diepere verbondenheid tussen waarnemer en het waargenomen, wat bewustzijn een actieve rol laat spelen in het vormgeven van de ons bekende realiteit. Een realiteit als een spinnenweb, met verfrissende opties om te overwegen, dik gegarneerd met inzichten op het gebied van energie, genezing, bewustzijn en de grenzen van onze kennis. Een spinnenweb is naast de levensboom met diens energietoestanden, een sterk tot inzicht sprekend symbool, wat vooral laat zien dat stromende energietoestanden een gemeenschappelijke structuur of stempel achterlaten. Symbolische spinnenwebben komen voor in verschillende religies en spirituele stromingen en hebben vaak een diepere betekenis, en zijn te talrijk om hier te behandelen. Dat wordt aan de geïnteresseerde overgelaten via een gebed aan de heilige Google. Hoewel de interpretatie van webben kunnen variëren, kunnen we een duidelijke samenhang met het concept van "*energie absorberen en verdelen*" concluderen. In veel culturen

wordt het spinnenweb gezien als een symbool van verbinding, zowel op fysiek als spiritueel niveau. Het web wordt beschouwd als een metafoor voor de onderlinge verbondenheid van alle dingen, de symmetrie in het universum. Op het niveau van oorzaak en gevolg, of actie = reactie, kan het spinnenweb de eenheid en de onderlinge afhankelijkheid van alle aspecten van het leven vertegenwoordigen. Met betrekking tot een gerichte onderzoek-wens: "energie absorberen en verdelen", kunnen symbolische spinnenwebben worden geassocieerd met het vermogen om energieën te ontvangen, te filteren en te verspreiden. Net zoals een fysiek spinnenweb prooien vangt en energie absorbeert, kunnen symbolische spinnenwebben dienen als een metafoor voor het opnemen en kanaliseren van energie op verschillende niveaus, zoals fysiek, emotioneel, mentaal en spiritueel. Het web is verder een evenwichtig en harmonieus geconstrueerde structuur, waarin elke draad bijdraagt aan de stabiliteit van het geheel. Dit kan verwijzen naar het belang van evenwicht en harmonie in ons eigen leven, waarbij het absorberen en verdelen van energie een gezonde en evenwichtige uitwisseling vereist. Maar we gaan nu verder, van een suggestief veel voorkomend symbool, naar de empirische waarnemingen van onze vier dimensionale werkelijkheid. Het gerafelde haakpatroon wat als een web beschreven wordt, is ook zichtbaar in fenomenen zoals bliksemschichten, donkere materie en boomstructuren. Dit patroon heeft een wetenschappelijke term, die 'fractal' wordt genoemd. Fractals zijn in de wetenschap wiskundige objecten of structuren die zich herhalen op verschillende schalen en waarbij elk deel lijkt op het geheel. Ze vertonen complexe en gerafelde patronen die zich steeds herhalen, ongeacht de

vergroting of verkleining van het object. Fractals komen voor in verschillende gebieden van de wetenschap en hebben ook toepassingen in de computergrafiek, kunst en natuurlijke systemen. Een universele symmetrie dus. Natuurlijke voorbeelden van fractals zijn te vinden in diverse aspecten van de natuur. Denk aan de bloemkool met fractale eigenschappen. Als je naar een bloemkool kijkt, kun je zien dat de kleine roosjes die samen de bloemkool vormen, vergelijkbare vormen hebben als de bloemkool zelf. En ook sneeuwvlokken zijn fractale structuren. Elke sneeuwvlok bestaat uit herhalende patronen van ijskristallen, die op microscopisch niveau vergelijkbare vormen hebben als de sneeuwvlok als geheel. Om toch maar weer te noemen onze vrienden de bomen, met hun takkenstructuur in een vertoon van fractale eigenschappen. Als je een boom bestudeert, zul je zien dat de hoofdtakken zich opsplitsen in kleinere takken, die zich op hun beurt weer opsplitsen in nog kleinere takken, als een zelf herhalende structuur. De vorm van bergketens kan zelfs ook als een fractal worden beschouwd. Op verschillende schalen kun je vergelijkbare patronen van pieken en dalen waarnemen, waarbij kleinere heuvels en valleien zich herhalen binnen grotere gerimpelde structuren. Fractale structuren zijn er uiteraard niet zomaar, en worden vaak geassocieerd met efficiënte energie-ontlading. Een van de redenen hiervoor is dat fractale structuren een grote oppervlakte-volume verhouding hebben. Dit betekent dat er veel oppervlakte beschikbaar is voor het uitwisselen van energie met de omgeving, terwijl het volume relatief klein blijft. Deze eigenschap kan helpen bij het verspreiden en afvoeren van energie op een efficiënte manier. Een goed voorbeeld van het gebruik van fractale structuren voor

energie-ontlading is te vinden in bliksemschichten. Bliksem vertoont vaak een vertakt patroon dat vergelijkbaar is met een fractale structuur. Deze vertakte structuur zorgt ervoor dat de elektrische energie van de bliksemontlading zich snel verspreidt over een groot gebied, waardoor gelijk de kans op schade aan een specifieke locatie wordt verminderd. Fractale structuren worden ook actief toegepast in technische toepassingen, zoals antennes en geleiders, waar 'n efficiënte energieoverdracht belangrijk is. Door gebruik te maken van fractale geometrieën kunnen de elektrische signalen beter worden verspreid en verdeeld, waardoor er een gelijkmatige en efficiënte energie-ontlading mogelijk wordt. Welbeschouwd: *'fractale structuren hebben eigenschappen die gunstig kunnen zijn voor het efficiënt verspreiden en ontladen van energie.'* Deze eigenschappen maken fractale structuren interessant voor toepassingen en theorieën waarbij energiebeheer en -overdracht een rol spelen, te denken aan de besproken doorgifte van erfelijkheid, maar vooral ook in een te overwegen concept hoe het hele universum is ingericht om alle informatie zo goed mogelijk te ontvangen en door te geven. Als het universum als een vorm van pril bewustzijn zich via het doel van materialisatie ontladde, was daar een fractale structuur als geleider voor nodig. Het symbool van de levensboom, met het pad van de bliksemschicht, van geest naar stof, is dus een uitermate treffende voorstelling. Over de bloemkool gesproken, denkend aan de hersenen, maar dan in een grijze kleur, zijn de weefsels ook fractals die bijdragen aan een efficiënte energiebeheer en -overdracht. Het brein is een buitengewoon complex orgaan, dat een enorme hoeveelheid informatie verwerkt en uitwisselt. Fractale patronen helpen bij het organiseren en

optimaliseren van deze informatiestromen. Verschillende studies hebben aangetoond dat fractale patronen aanwezig zijn in de hersenactiviteit, zowel op het niveau van individuele neuronen als op het niveau van grootschalige netwerken. Deze fractale patronen worden verondersteld een rol te spelen bij het synchroniseren van neurale activiteit, het faciliteren van communicatie tussen verschillende hersengebieden en het bevorderen van een efficiënte signaaloverdracht. In het geval van een universeel bewustzijn, zou diens 'hersenspatroon' als een web van communicatie tussen verschillende materieklusters als blauwdruk te zien moeten zijn. Dit is vooral waarneembaar via de patronen van de donkere materie. Donkere materie is een mysterieuze vorm van materie die niet rechtstreeks waarneembaar is met elektromagnetische straling, maar waarvan wordt aangenomen dat het een belangrijke rol speelt in de structuurvorming van het universum. Die structuur van patronen van donkere materie is opvallend vergelijkbaar met neurale patronen in een brein. Fractale structuren in elke vorm van bewustzijn kunnen helpen bij het optimaliseren van de balans tussen lokale specialisatie en globale connectiviteit. Ze bewerkstelligen een flexibel en veerkrachtig netwerk dat in staat is om informatie op een efficiënte manier te verwerken en te distribueren. Verder zullen fractale patronen in de hersenen kunnen bijdragen aan de adaptieve capaciteit van het brein, waardoor het beter in staat is om te reageren op veranderingen, aanpassingen, problemen en andere levensuitdagingen, omwille van de evolutiewet om zich zo goed mogelijk aan de omgeving aan te passen. Het gezamenlijke hoofddoel van alle fractale patronen en structuren lijkt vooral te zijn om efficiëntie, harmonie en groei te bevorderen. Deze patro-

nen komen voor in verschillende systemen en niveaus van de natuur, van de geest, van subatomaire deeltjes tot sterrenstelsels, en ze dienen bijna allemaal als een geoptimaliseerde manier om energie en informatie te absorberen, te verdelen en te ontladen. Ze vertonen een natuurlijke voorkeur voor het maximaliseren van oppervlakte- en ruimtevulling, waardoor ze een optimaal gebruik van hulpbronnen mogelijk maken. Door deze efficiënte organisatie kunnen systemen veerkrachtig, adaptief en duurzaam worden. Daarom lijkt het doel van fractale structuren te liggen in het bevorderen van groei, evenwicht en synergie in het universum. In termen van de kwantummetafysica zijn wij informatie genererende wezens in dienst van behoud, groei en synergie voor het universeel bewustzijn. Synergie verwijst naar het mooie concept waarbij het geheel meer is dan de som van de afzonderlijke delen. Je pakt 10 bonbons van samen 100 gram uit, en je merkt opeens dat iedere bonbon 5 gram weegt. Dit ontstaat wanneer verschillende elementen of individuen samenwerken en elkaar versterken, waardoor er een positief en harmonieus resultaat ontstaat. In een synergetische relatie kunnen de gezamenlijke effecten groter, sterker of efficiënter zijn dan wat elk individu of element op zichzelf zou kunnen bereiken. Deze synergie wordt vaak geassocieerd met samenwerking, coördinatie en complementariteit. Wanneer verschillende componenten op elkaar zijn afgestemd en in harmonie werken, kunnen ze samen prestaties leveren die individueel niet mogelijk zouden zijn. Synergie komt voor in verschillende domeinen, zoals biologie, technologie, economie, teamsamenwerking en ook in de natuurlijke wereld. De fractale structuren dragen bij aan synergie doordat ze op efficiënte wijze energie, informatie en hulpbronnen kun-

nen verdelen en benutten. De complexe en geordende aard van fractals zorgt ervoor dat de delen van het systeem op elkaar zijn afgestemd en elkaar ondersteunen. Dit draagt bij aan een synergetische interactie waarbij het geheel meer bereikt dan de individuele componenten afzonderlijk. Nu komt het; fractale structuren hebben de eigenschap om ruimte en oppervlakte optimaal te vullen, waardoor ze efficiënt gebruik kunnen maken van beschikbare hulpbronnen. Dit geldt zowel op microscopisch niveau, zoals de geometrie van koolstofatomen, als op macroscopisch niveau, zoals de vertakkingen van bomen in alle entiteiten of de vormen van sterrenstelsels. In het geval van het ontstaan van het universum moeten we de principes van fractale structuren omwille van de universele symmetrie toepassen op de vroege manifestaties ervan. Volgens de huidige wetenschappelijke theorieën is het universum ontstaan met een gebeurtenis die we de "oerknal" noemen. Het was een ongelooflijk intense gebeurtenis waarbij ruimte, tijd en energie zich uitbreidden vanuit een singulariteit. Sommige wetenschappers suggereren dat deze uitbreiding niet noodzakelijkerwijs gepaard hoefde te gaan met een knallende uitdijning, maar eerder een geleidelijke synergetische ontwikkeling. In het beginstadium van deze uitdijning was de oermaterie extreem heet en zeer dicht samengeperst. Naarmate het universum afkoelde door uitzetting, traden eigenschappen van fractale geometrie en de natuurlijke neiging tot optimale ruimtevulling steeds meer in werking. Op de knooppunten van de fractale structuur van de massa begonnen zich complexe patronen en structuren te organiseren. Deze structuren evolueerden en verspreidden zich verder in het uitdijende universum, en dienden als een soort mini-bouwplan voor de vorming van sterren,

sterrenstelsels, clusters van sterrenstelsels en andere kosmische structuren - vergelijkbaar met de manier waarop bloemkoolroosjes zich vormen. Dit proces van evolutie en verspreiding leidde tot de ontwikkeling van de uitgestrekte kosmische structuren die we vandaag de dag waarnemen. Het heeft bijgedragen aan het ontstaan van de ongelooflijk gevarieerde en adembenemende kosmos zoals we die kennen. Het begrijpen van deze dynamische processen draagt bij aan ons inzicht in de complexiteit en schoonheid van het universum om ons heen. Het is fascinerend om te bedenken dat de principes van fractale geometrie, onder de wet van symmetrie, met de nadruk op efficiëntie en optimale ruimtevulling, een rol hebben gespeeld in de evolutie en vorming van het universum zoals we dat nu kennen. Vooral als je een informatieveld als een primitieve vorm van bewustzijn er aan vooraf plaatst. Deze principes van fractale geometrie hebben geholpen bij het creëren van een rijke diversiteit aan structuren en hebben bijgedragen aan de ontwikkeling van complexe systemen zoals sterrenstelsels, planeten, het leven en zelfs de hersenen zelf. Het verklaart ook waarom het universum plaatsmakend uitdijt door de synergie, omwille van meer "schrijf- en opslagruimte" voor de nieuwe stroom aan voortdurende informatie. Kortom, in de terminologie van de wetenschap, vertonen de eerste manifestaties van het universum na de oerknal waarschijnlijk de kenmerken van fractale structuren, waarbij kwantumfluctuaties en de principes van optimale ruimtevulling hebben bijgedragen aan de vorming van de kosmische structuren die we vandaag de dag waarnemen. Het idee dat fractale structuren een rol spelen in de vorming en evolutie van het universum is niet nieuw. Het concept van fractals zelf is al enige tijd

bekend in de wiskunde en wordt ook toegepast in verschillende wetenschappelijke disciplines, waaronder de natuurkunde, biologie en informatica. Wat wel uniek lijkt te zijn, is de specifieke benadering waarin de fractale structuren gerelateerd worden aan de vroege eerste manifestaties van het universum, zoals de oerknal en de rol van kwantumfluctuaties. Het is een interessante manier om de complexiteit en patronen die we in het universum waarnemen te verbinden met de principes van fractale geometrie, met de hoop dat dit de natuurwetenschappers uitnodigt tot verder onderzoek. Vooral nog nodigt het uit tot onderstaand hypothetisch scenario, waarin een fractale structuur en kwantumprocessen een synergie kunnen vormen als impuls voor de oerknal:

Fractale structuur: Stelt dat er een inherente fractale informatie structuur aanwezig is in het weefsel van het universum, waarbij patronen zich op verschillende schalen herhalen, en daarin een basale vorm van een programma ontstaat. Dit zou betekenen dat er vergelijkbare patronen en structuren te vinden zijn op macroscopische en microscopische niveaus. In alle willekeur en waarschijnlijkheid stroomt een kleine invloed van voorkeur. Een algoritme van het universeel bewustzijn.

Kwantumprocessen: Op het kleinste kwantumniveau zijn er processen die plaatsvinden volgens de principes van de kwantummechanica. Deze processen kunnen willekeurig en onvoorspelbaar zijn, waarbij deeltjes ontstaan, vernietigd worden, fluctuaties ondergaan en informatie uitwisselen op een fundamenteel niveau.

Synergie: De fractale structuur en de kwantumprocessen kunnen goed mogelijk een synergie creëren. De

fractale structuur zou de mogelijkheid bieden om vergelijkbare patronen en structuren op verschillende schalen te hebben. Dit zou betekenen dat de kwantumprocessen die zich op microscopische schalen voordoen, ook effecten kunnen hebben op macroscopische schalen en vice versa. Het kan zodoende de relativiteitwetten van Einstein, de natuurwetten van Newton, de Psychologie en de kwantumfysica met elkaar verenigen.

Impuls voor de oerknal: In dit scenario zou de synergie tussen de fractale structuur en de kwantumprocessen een impuls kunnen geven aan de oerknal. De bijna volledige willekeurige kwantumprocessen op microscopisch niveau zouden kunnen leiden tot een ophoping van energie of fluctuaties die, door de fractale structuur, op macroscopische schalen merkbaar worden. Dit kan leiden tot een punt van kritische massa of spanning, waarbij de oerknal wordt getriggerd en het universum begint te expanderen.

Programma: Informatie kan worden beschouwd als golven van energie die verwerkt, fractal opgeslagen en fractal doorgegeven worden. Wanneer informatie zichzelf informeert over zijn eigen inhoud of structuur, kan dit een vorm van zelfreferentie zijn. Dit kan tot bepaalde kenmerken leiden die vergelijkbaar zijn met een basaal niveau van bewustzijn, zoals het '*weten van de eigen kennis*'. Een basaal lage vorm van bewustzijn zal als een soort algoritme sommige processen versnellen tegen elke kansberekening in. Zoals een te vroege vorming van sterrenstelsels (in 2023 waargenomen) en de te snelle vorming van chemische elementen voor het biologisch leven (vreemd genoeg menig wetenschapper het niet mee eens).

Het idee van zelfreferentie en bewustzijn is een complex onderwerp dat nog steeds actief wordt onderzocht in filosofie, cognitiewetenschappen en kunstmatige intelligentie. Omdat er interessante parallellen en conceptuele verbanden zijn tussen zelfreferentie in informatie en aspecten van bewustzijn, is het belangrijk om op te merken dat het meer dan onvolledig is om met de gedachte van universele symmetrie op de achtergrond, het bewustzijn (in welke vorm dan ook) niet te betrekken bij het ontstaan van het universum, terwijl wijzelf het bewustzijn volop gebruiken in het succesvol ontrafelen van de ontstaansgeschiedenis van alles. Alsof je met een microscoop alles verklaren kunt, behalve de microscoop zelf. Het is echter geen verwijt, want het blijft belangrijk om op te merken dat de wetenschappelijke methode, zoals ze die gebruiken om het universum te onderzoeken, gebaseerd is op het observeren, meten en verklaren van fenomenen aan de hand van natuurwetten, experimenten en verifieerbare gegevens. Hoewel het bewustzijn een essentieel onderdeel is van het bestaan, is het een bijna ondoenlijke uitdaging voor de wetenschap om het op dezelfde manier te behandelen als de natuurkundige fenomenen, omdat het subjectief en erg moeilijk meetbaar is. Een microscoop kan zichzelf immers ook niet onder zijn microscoop leggen. Het concept is vrij 'nieuw' wat betreft het idee van een scheppende entiteit (programma) die wordt gereduceerd tot een zwak algoritme in de kosmos. Het blijft een uniek concept van 'zwak creatisme' wat nog niet eerder in deze vorm is voorgesteld, wat kan leiden tot nieuwe denkwijzen en paradigma's binnen verschillende gebieden, waaronder de samenhang tussen spiritualiteit, religie en de wetenschap. De kwantummetafysische manier van out-of-the-